

Η φίμωση στην παιδική ηλικία

Φίμωση είναι η κάλυψη της βάλανου του παιδιού από την πόσθη (το δέρμα που καλύπτει τη βάλανο). Κατά τη γέννηση η πόσθη τραβιέται προς τα κάτω αποκαλύπτοντας τη βάλανο μόνο στο 4% των παιδιών. Στα μισά νεογέννητα αγόρια δεν μπορεί κανείς να δει ούτε το στόμιο της ουρήθρας. Έως την ηλικία των 6 μηνών η πόσθη τραβιέται τελείως προς τα κάτω σε ένα ποσοστό 20% των αγοριών. Μέχρι την ηλικία των 3 ετών το 10% των αγοριών έχουν ακόμη πόσθη που δεν μπορεί να τραβηχτεί προς τα κάτω. Βέβαια σχεδόν σε όλα τα αγόρια μέχρι την ηλικία των 17 ετών η πόσθη έχει ανοίξει κανονικά.

Αν ορίσουμε ως φίμωση μονάχα την αδυναμία να τραβήξει κανείς την πόσθη, προφανώς όλα τα νεογέννητα αγόρια έχουν φίμωση. Παρόλα αυτά η φίμωση που καθορίζεται με αυτό τον τρόπο είναι συνήθως μια φυσιολογική κατάσταση και δεν έχει παθολογική συνέπεια. Πρόκειται λοιπόν για τη φυσιολογική φίμωση που δεν χρειάζεται οποιαδήποτε επέμβαση. Ο βίαιος διαχωρισμός συνήθως χωρίς αναισθησία οδηγεί σε πόνο, αιμορραγία, ακόμη και παραφίμωση. Αυτή η βίαιη πράξη είναι εντελώς αχρείαστη, διότι ο αυτόματος διαχωρισμός συμβαίνει εντελώς φυσιολογικά, μόνος του.

Τέλος πρέπει να δώσουμε έμφαση στο γεγονός ότι **καμιά ειδική φροντίδα δεν χρειάζεται το πέος ενός αγοριού.** Είναι εντελώς αχρείαστη η έλξη της πόσθης για να βοηθήσει την αποκάλυψη της βάλανου ή να διευκολύνει το φυσιολογικό διαχωρισμό. Αφού η πόσθη έχει χωρίσει μόνη της από τη βάλανο, το αγόρι πρέπει να ενθαρρύνεται να καθαρίζει αυτή την περιοχή. Σήμερα ο περισσότεροι παιδοχειρουργοί δεν χειρουργούν τη νεογνική φίμωση ή δεν λύνουν τις βαλανοποσθικές συμφύσεις. Η βίαιη λύση των συμφύσεων μπορεί να προκαλέσει συμφυτική φίμωση. Η περιτομή ή η πλαστική της ακροποσθίας θα πρέπει να γίνεται με φειδώ από

ειδικευμένους παιδοχειρουργούς

Τι δεν πρέπει να κάνετε;

Δεν πρέπει να γίνεται βίαια αποκόλληση της ακροποσθίας από τη βάλανο πριν από την ηλικία των 2,5-3 ετών, γιατί υπάρχει κίνδυνος να γίνουν κακώσεις (ρήξεις) και μολύνσεις στην περιοχή, με αποτέλεσμα να δημιουργηθεί αληθινή φίμωση. Η αποκόλληση της ακροποσθίας από τη βάλανο γίνεται, αν χρειασθεί, μετά την ηλικία των 2-3 ετών μόνο από ειδικό γιατρό (παιδοχειρουργό).

Προσοχή! Οι σχολαστικές μητέρες που επιμένουν να αφαιρούν στα αγοράκια το σμήγμα μεταξύ βάλανου και ακροποσθίας αφαιρούν μια προστατευτική ουσία που λιπαίνει τη βάλανο. Είναι μια περίπτωση που η πολλή καθαριότητα βλάπτει! Οι παιδίατροι γνωρίζουν ότι οι γονείς έχουν ιδιαίτερη ευαισθησία για τα γεννητικά όργανα των παιδιών και άγχονται για οτιδήποτε υποψιαστούν ότι δεν είναι φυσιολογικό. Με πρόθεση να «γιατρέψουν» τη φίμωση των νεογνών και να αποφύγουν μελλοντική χειρουργική επέμβαση, προσπαθούν να αποκαλύψουν τη βάλανο τραβώντας προς τα πίσω την ακροποσθία. Είναι μια παραδοσιακή πρακτική που περνάει φαίνεται από γενιά σε γενιά (παλιότερα το συνιστούσαν και οι παιδίατροι).

Συμπέρασμα: όσο λιγότερο αγγίζετε εσείς την περιοχή του πέους, τόσο το καλύτερο για το παιδί.

Άρθρο του δρ. Θεόδωρου Ντόλατζα
Διευθυντή της Α Παιδοχειρουργικής Κλινικής
του Νοσοκομείου Παίδων «Αγία Σοφία»